

Forhandling

Helen Beim (S):

»Vi skal bevare de værdier, der ikke kan måles i penge, men lige netop det koster mange penge.« Disse kloge og vise ord er forfattet af Erling Olsen, og jeg synes, de egentlig er meget velegnede som indledning til en forhandling om miljøministerens lovforslag om at styrke indsatsen for at kunne bevare landets kulturmiljøer.

Siden 1997, hvor bygningsfredningsloven blev ændret, og der dermed blev mulighed for, at kommunerne i deres kommuneplaner kunne udarbejde planer for bevaringsværdige bygninger, er der sket alt for lidt inden for området. Derfor er vi i Socialdemokratiet meget tilfredse med dette lovforslag, som miljøministeren her har fremsat.

Selv om loven har virket i snart 4 år, er det færre end 10 kommuner, som har brugt kommuneplanen til at sikre bevaringsværdige kulturmiljøer. I ca. 60 kommuner er der nu landet over blevet udarbejdet kommuneatlas, et redskab, som er et glimrende værktøj i arbejdet for at bevare kulturmiljøet.

I min egen kommune, Roskilde, som for resten var den allerførste kommune, som i samarbejde med staten fik udarbejdet byens kommuneatlas, ved jeg fra både myndigheder og fra mange, mange borgere, at man har været og er meget glad for dette opslagsværk i det arbejde, som der sker med at bevare de fine gamle miljøer, som er i byen. Det er i dette tilfælde Roskilde, men der er i alle vore gamle byer bevaringsværdige bygninger og bevaringsværdige bymiljøer. Man skønner, at det drejer sig om ca. 300.000 huse, der landet over er bevaringsværdige, og det er jo ikke så lidt. Man kan se dette tal i sammenligning med, at for nuværende har staten ansvaret for ca. 9.000 fredede bygninger. Dette sætter de 300.000 i relief.

Med det nye lovforslag lægges der op til, at de regionale kulturmiljøråd styrkes, så kommunerne kan få en mere rigtig rådgivning og vejledning. Kommunerne kan også forpligtes til at fremsætte planforslag om kulturmiljøinteresser til de regionale råd. Desuden giver lovforslaget også mulighed for, at kommunerne kan få hjælp til at udpege bevaringsværdige bygninger, og den hjælp kan man få i Miljø- og Energiministeriet.

Ligeledes kan ministeren også fastsætte regler, som kan forpligte den enkelte kommunalbestyrelse til at udpege bevaringsværdige bygning-

ger, som så skal omfattes af kommuneplanen. Med det lovforslag kan vi således være sikre på, at de gamle bygninger, som er en stor del af vor fælles kulturarv, kan blive bevaret for eftertiden, og at der nu er kommet bedre rammer derfor.

Selv om det er store ord, er jeg sikker på, at kommende generationer vil takke for os for dette initiativ. Danmark var jo et af de første lande i verden, måske var vi det allerførste land, som lavede fredningslove for bygninger. Dette arbejde startede for næsten 100 år siden. Nu omfatter arbejdet ikke kun bygninger, men også egentlige bymiljøer.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget på det varmeste, og vi vil medvirke til, at det får en hurtig udvalgsbehandling.

Bodil Thrane (V):

Altså efter at have hørt den socialdemokratiske ordførers tale om det her lovforslag burde vi jo sige, at alt det her er idel glæde og lykke, at det kun er at sige ja til det, og at man burde glæde sig, når man står med et lovforslag i hånden, der handler om kulturmiljøet og indsatsen for det.

Men det er gået stærkt, må jeg sige til miljøministeren; det er gået meget stærkt med at få lovforslaget fremsat. Det vidner alt for mange af høringssvarene om. Og man kunne måske godt tænke sig, at forslaget er kommet frem på baggrund af den storm, vi havde for et par år siden, og at man nu vil søge at hjælpe i forbindelse med nogle af disse huse, der blev lagt ned, ikke mindst dem med stråtag. Men desværre er der heller ikke her hjælp at hente.

Så man skal ikke glæde sig for tidligt over det lovforslag, der ligger her, heller ikke, når jeg erindrer lovgivningen fra 1997, hvor miljø- og energiministeren fik stabledet et bureaukrati på benene, som jeg egentlig ikke rigtig ved, hvem der har glæde af. Og nu ligger der så en opfølgning af det lovforslag, hvori der står, at det skal styrke de regionale, faglige kulturmiljøråd og styrke kommunernes bygningsbevaringsarbejde.

Når man læser lovforslaget igennem, ser man tydeligt, at miljø- og energiministeren ikke har været tilfreds med forløbet. Det er ikke gået stærkt nok. Det fremgik også af den socialdemokratiske ordførers tale. Konsekvenserne af den lov, som et flertal i denne sal vedtog dengang, har ikke virket efter hensigterne, derfor skal reglerne nu strammes op, og vi skal have skruet bisen på over for de aktører ude i hele samfundet.

Så kan man godt spørge, hvem det er til glæde for. Er det ejerne, det er til glæde for? Nej, det